

LIVSKRAFTIGT SKOGSBRUK

Sverigedemokraterna

Livskraftigt skogsbruk

Inledning

Att hela Sverige ska leva är ett ganska slitet uttryck men det är sant. Landsbygden och de gröna näringarna har alltför länge fått stå tillbaka och det vill Sverigedemokraterna ändra på. Rådande omvärldsläge med krig i Europa och en världsekonomi som får nya förutsättningar från dag till dag gör det viktigare än på många år att värna svensk produktion över lag, allt för att minska vårt beroende, inte minst svensk virkesproduktion och vår skogsnäring. Sedan EU-inträdet 1995 har vi sett hur EU gradvis försökt öka sitt inflytande över svenskt skogsbruk, det är en farlig utveckling för ett land som Sverige där närmare två tredjedelar av landytan täcks av skog. Det här är en utveckling Sverigedemokraterna vill vända. Idag är många svenska skogsägare alldeles för hårt trängda av både EU's regler och tillkommande nationella krav vilket gör den administrativa och byråkratiska djungeln hopplös att navigera i. För många håller situationen på att bli ohållbar. Som skogsägare ska man få bruka sin skog och förse nästa steg i kedjan med skogsråvara, inte administrera, ansöka, och processa sig genom tillvaron.

Många skogsägare har under senare år hamnat i kläm på grund av överdrivna ambitioner att skydda mark under pågående markanvändning, en helt grundlagsvidrig utveckling. Vi tror inte att skogsägarande, framförallt inte det privata, handlar bara om pengar. Det handlar om att kunna fortsätta utveckla de marker som släkten brukat i generationer. Det är ett genuint intresse av att lämna en välskött skog vidare till nästa generation. När staten stör den ambitionen är det något mer än ekonomin som skadas. Det är vår kultur, vår kunskap och vår rätt att bruka det vi äger. Det finns 300 000 enskilda skogsägare, och många olika idéer om hur skogen ska skötas, det tror vi borgar för en mångfald och en långsiktighet i skogen som politiken inte ska in och peta i mer än absolut nödvändigt.

Det som sker idag, när skogsägare nekas avverkning kommer i än större utsträckning att påverka både markpriser och möjligheten att t.ex. belåna skogsfastigheter på sikt. Något som skulle få mycket stora konsekvenser i ett land som består till 70% av skog. Skogen är i många fall en mycket viktig krockkudde för lantbruksföretag, både för att klara av investeringar men också år med missväxt eller låga priser, såväl som för generationsskiften eller för att kunna gå i pension.

Det är dags att politiken tar ett långsiktigt ansvar för att bevara och utveckla möjligheterna till svenskt skogsbruk, gör vi inte det står både vår självförsörjning och många tusentals arbetstillfällen och den där levande landsbygden alla så gärna vill se på spel.

På följande sidor kan du läsa mer om hur vi Sverigedemokrater definierar goda villkor för svenskt skogsbruk, vi vill utveckla skogsbruket och stärka

ägenderätten – något vi tror ger oss trygghet som land och en levande landsbygd.

Våra förslag för ett livskraftigt skogsbruk

- **Sänk anställningskostnaden**

Vi vill ta bort den allmänna löneavgiften för tre personer i varje företag, många företag inom gröna näringar är fåmansföretag och vi vill gärna underlätta för dessa att våga och kunna anställa.

- **Bibehåll låga drivmedelspriser**

Förutom att de underlättar livspusslet är de dämpade drivmedelspriser mycket positiva för livsmedelsproduktionen och för de livsviktiga transporterna i vårt avlånga land. De sänkta drivmedelspriserna inverkar dämpande på inflationen. Vi säger, bibehåll lägsta möjliga dieselskatt för jord- och skogsbruket och håll reduktionsplikten så låg som möjligt.

- **Undanta de gröna näringarna från ETS2**

EU:s utsläppshandelssystem som omfattar drivmedel till arbetsmaskiner har nyligen skjutits upp till 2028. Utsläppshandelssystemet bedöms initialt kunna öka priset för diesel med 1-2 kronor vilket skulle motsvara en kostnadsökning för näringen på upp mot en miljard. Sverige bör arbeta för att ETS2 avskaffas men i annat fall att jord- och skogsbruk undantas från systemet.

- **Värna ägenderätten**

Ägenderätten är grundlagsskyddad men trots det hamnar många skogsbrukare i kläm. Det är oacceptabelt att staten kan ge brukanderestriktioner utan ersättningsskyldighet. Det ska vara självklart att staten ska kompensera för förlorade inkomster. Sen är vi generellt bekymrade över vad alla restriktioner gör med både värdet på skogsmark och intresset i de familjer som äger skog. Incitamenten att sköta något i decennier minskar väsentligt om risken är stor för att staten i princip ska konfiskera din egendom. Vi vill både värna den ekonomiska aspekten och respektera intresset och lusten att bruka sin skog. Då måste statens möjligheter att bestämma hur denna ska nyttjas vara rimliga och förutsägbara. Vi vill också se att brukandet inte, utom i undantagsfall förbjuds permanent, utan via tidsbegränsade avtal, vid avtalets slut ska marken automatiskt återgå till produktion igen om inte nytt avtal tecknas.

- **EU-lagstiftning**

EU har en rad förslag som hämmar både lantbruk och skogsbruk. Vi kommer arbeta aktivt både för att minska EUs inflytande över svenskt lant- och skogsbruk och för att den implementering av EU-lagstiftning som behöver göras, görs på absolut miniminivå. Ett exempel nu är implementeringen av Nature Restoration Law där Naturvårdsverkets förslag skulle ge helt oacceptabla konsekvenser för de gröna näringarna, det kommer vi aldrig att ställa oss bakom.

- **Tidsbegränsade skydd**

I den mån staten anses att mark inte får brukas vill vi första hand se frivilliga Naturvårdsavtal, dessa ska utformas så att maximalt brukande tillåts utan att det skyddsvärda försvinner. När det handlar om ett totalt förbud mot brukande ska detta utom i undantagsfall vara tidsbegränsat. Staten ska alltid ersätta markägaren omedelbart och utan processer för markägaren för alla eventuella restriktioner i brukanderätten.

- **Beräkningsmodell för skyddad natur**

Svenska myndigheter envisas, trots påtryckningar, att ha en alldeles egen modell för hur de räknar på mängden skyddad mark. Det gör att det i internationella jämförelser framstår som att Sverige har en väldigt låg andel skyddad natur jämfört med till exempelvis Tyskland. Det stämmer givetvis inte för det som jämförs är äpplen och päron, men det gör det lättare för myndighetsaktivister boende i Stockholms innerstad att försöka göra allt utanför tullarna till ett enda stort reservat. Vi tycker att det är självklart att svenska myndigheter ska använda samma klassificeringssystem för vad som är skyddad natur som övriga Europa, allt annat missgynnar svenska intressen och markägare på ett oacceptabelt sätt.

- **Håll EU borta från vår skog**

EU-samarbetet var tänkt som ett ekonomiskt samarbete, men utvecklades successivt mot en federal stat. Skogen är egentligen undantagen EU-reglering men reglering smygs ideligen in bakvägen genom klimat- och miljöpolitik. Sverigedemokraterna lägger stor kraft för att motverka det i riksdagen och i EU-parlamentet och det kommer vi att fortsätta med. SD är det mest EU-kritiska partiet.

- **Ersättning vid elledningsintrång**

Dagens ersättningsnivåer för markägare vid elledningsintrång är alldeles för låga. Vi vill utreda en modell som bygger på arrendeavtal för elledningar samt utreda möjligheten till vinstdelning mellan kraftbolagen och de markägare som drabbas av ledningsintrång.

- **Naturrestaureringslagen**

Ett exempel på illa utformad lagstiftning från EU är Naturrestaureringslagen. Om Naturvårdsverkets förslag på svensk implementering blir verklighet innebär det att skogsareal motsvarande Västergötland tas ur produktion. Det kommer Sverigedemokraterna aldrig att acceptera, det skulle ge helt oacceptabla konsekvenser både för enskilda markägare, svenska jobb, landsbygden, ekonomin och för vår export. Vi vill se en absolut minimiimplementering kombinerat med arbete på EU-nivå för att förändra lagstiftningen.

- **Ökad tillväxt**

För att öka tillväxttakten i skogen ser vi positivt på att de skogsägare som vill ska kunna öka bestånden av främmande trädarter. Användandet av främmande arter i skogen måste dock riskbedömas. Om Skogsstyrelsen har godkänt en användning är det upp till markägaren att besluta vilka arter som ska planteras. Att gödsla skogen kan vara ett effektivt sätt att öka tillväxten, vi vill att privata markägare ska kunna söka bidrag om 2000 kr per hektar för att gödsla upp till 10 hektar årligen.

- **Torv**

Svensk skogsindustri är beroende utav torv för att framställa plantor, därför vill vi säkerställa att det även framöver ska finnas en inhemsk torvproduktion som kan tillgodose både skogens och trädgårdsodlingens behov. Torvskörd och återställning på någon av alla redan utdikade torvmarker är inte dåligt för miljön. Vi ska inte göra oss beroende av odlingssubstrat från tredje land, det är inte bra varken för miljön eller för vår beredskap. Det är dessutom hyckleri att förbjuda inhemsk produktion för att sedan importera det vi behöver.

- **Kostnad för överklagande av avverkningsbeslut**

Idag har vi en ordning där både organisationer och privatpersoner fritt kan överklaga avverkningsbeslut varhelst de bor i landet, de måste alltså inte vara närboende och på så sätt direkt berörda av beslutet. Det gör att många ägnar sig åt okynnesöverklagande för att dessa är principiellt emot ett rationellt skogsbruk, så kan vi inte ha det. För att minska antalet överklagande bör det vara förknippat med en kostnad om 10 000 kr så att de överklaganden som görs faktiskt har fog och inte är ett sätt att systematiskt äventyra enskilda skogsägars inkomster.

- **Se över myndigheternas användande av artportalen vid beslut som påverkar markägare**

I artportalen som drivs av SLU kan idag vem som helst registrera vilken art som helst på någon annans mark. Detta kan man göra hemifrån soffan utan krav på verifiering i fält av myndigheterna. När en markägare sen vill avverka så kan det medföra både kostnader, byråkrati och till och med ett avslag på grund av att någon rapporterat in arter på marken. Ett system som inte kräver något som helst av den som rapporterar in data i systemet ska inte kunna medföra merarbete för markägaren, det är helt orimligt. Därför föreslår vi att data som förs in i artportalen måste kvalitetssäkras hårdare samt att myndigheten måste genomföra besök i fält för att säkerställa informationen innan beslut som kan vara till skada för markägaren.

- **Begränsa andelen skyddad mark**

I Sverige idag har vi mycket skyddad mark och arealen fortsätter att öka hela tiden. Självklart kan det uppstå nya behov av skydd som resultat av nya forskningsrön eller nya upptäckter av mycket höga naturvärden. Men, stora avsättningar av mark minskar möjligheten till virkesuttag, vilket drabbar landsbygden och mellanstora orters förutsättningar, men framförallt drabbar det den enskilda skogsägaren och kränker dennes äganderätt. Staten ska inte heller skydda mer mark än den har råd att förvalta och underhålla, att staten inte har råd att förvalta den skyddade arealen var tydligt i Riksrevisionens rapport om förvaltningen av skyddad natur. Om mark undantas från brukande men sen inte sköts av staten undanröjer det all trovärdighet för systemet. Vi föreslår att om betydande arealer ny mark ska skyddas så ska motsvarande antal skyddade hektar återgå i produktion för att få en rimligare balans mellan skyddad mark och mark för produktion.

- **Ingen anmälan för avverkning under 2 ha**

Det enklaste sättet att minska byråkrati i det svenska skogsbruket är att höja gränsen för anmälningsplikt vid avverkning där gränsen i dag ligger på 0,5 hektar. Idag utgör 35 procent av anmälningarna om avverkning endast 10 procent av arealen. En generell höjning till två hektar skulle innebära att 35 000 anmälningar omfattande 73 000 hektar undantas från kravet på underrättelse. Det skulle innebära en kraftig minskning av antalet ärenden och en stor minskning i arbetsbörda för enskilda markägare och för Skogsstyrelsen samtidigt som 90 procent av arealen inte skulle beröras. Därför vill vi att enskilda markägare undantas från kravet på underrättelse om avverkning enligt 14 § skogsvårdslagen och anmälan för samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken om avverkningen totalt inte överstiger 2 hektar.

- **Kompetensförsörjning**

Behovet av akademisk kompetens inom gröna näringar bedöms som högt kommande åren, trots detta är det en utmaning för SLU att fylla utbildningsplatserna på flera av programmen. Vi vill se över möjligheten att läsa på fler platser i Sverige och också arbeta med att öka söktrycket på utbildningarna, men det kräver givetvis framtidstro i branschen. En del i det här arbetet bör också vara att öka den tillämpade och verksamhetsnära forskningen inom växtodling på SLU, liksom att verka för fler kontakter mellan akademi och näring. Det är inte bara tillgången på akademiker som kommer att bli en utmaning för branschen, det behövs också naturbruksgymnasier med skogsutbildningar såväl som yrkesutbildningar, här behöver näringar, kommuner och staten ta ett gemensamt ansvar för att förse sektorn med rätt kompetens på rätt plats.

